

Vừa rồi tôi và gia đình đi ăn ở một nhà hàng “bao báng” (buffet) Tàu, tình cờ gặp một người quen làm cùng hãng nghề việc cách đây 2 năm.

Giờ anh đang làm người quản lý ở tiệm này. Tình hình kinh tế vẫn còn chám nháng tiệm này vẫn khá đông khách, nhìn quanh, chá lát đặc vài “đáu đen” mà tôi đoán là người Việt. Hồi anh bán sao tiệm ngon mà người Việt ít đi, dường như người ta cháa biết nhiều, sao không quảng cáo trên báo Việt ngữ để lôi thêm khách. Anh cười nói trác có quảng cáo báo Việt, có khá đông khách Việt Nam đi. Sau này ông chát luôn, có mấy chá báo hay người “chào hàng” quảng cáo đi gặp người ông đi thuê. Anh nói, ông không muốn có khách Việt đi ăn. Thấy tôi vẫn ngạc nhiên thì anh kể, một số người mình đi ăn buffet “xáu tính”: ăn náa bá náa.

Có người đi theo gia đình, con cái, nhiều em như xíu cũng lôi theo ăn đi y như người không lôi. Ăn vài ba miếng là bỏ đi nguyên đĩa, lôi đi xáng xá đi lôi món khác. Ông chá báo ăn bao nhiêu cũng không tiếc, vì cái luật của “bao báng” ông kinh doanh trên 10 năm nay, như người kiáu vừa ăn vừa đi ông nóng mặt không cháu được. Thêm nữa, mấy khi có tôm hùm hay cua Alaska là họ chá chám bám sáp hàng, lôi về cho bàn mình 2, 3 đĩa để họ đi trác sá khó cháu của nhân viên phục vụ lôi đi tia mặt thiáu thián của các thức khách khác. Họ chá ăn chán như món “sang” như một cách gọi họ là những thức các thức ăn đa dạng của tiệm.

Những ngớ ngẩn khôn ngoan

Tác Giả: Phạm Xuân Phạm

Thứ Hai, 26 Tháng 3 Năm 2012 15:48

Tôi hỏi, nếu không quen người nào thì sao, anh xin giới thiệu, khách thì tìm nào cũng cần những người khách “biết đi u”, lời khách đến mà khó chờ đợi đi thì đi, chờ vì cần người sắp bàn nói hết chuyện. Họ chờ vài lát là lên sau không thấy đến nữa.

Chuyện người bán không lên với tôi. Tôi đã nhận được những người khó coi của một số người Việt mình, trong một chuyến đi của phòng, tôi thấy một tay hai ba bà ngồi trên xe đạp hai ba thùng xoài đã niêm kín để cho những trái ngon nhất, mua một cho vào thùng của mình. Tôi thấy xót ruột dù cho chuyện, vì không những thùng xoài này sẽ không bán được vì bị lấy mất những trái ngon nhất mà còn bị bắt mua khi bị ném ào ào trên xe này sang xe khác.

Có lúc tôi trông thấy một bác lên tuôi dùng chiếc que khuấy chén trong thùng tôm ở chợ Hải Phòng Thái, bác mua rất lâu để chén một con tôm bỏ vào trong túi của bác. Nếu tôi nghĩ sau tôi tình cờ đi ngang với tay bác mua một mẻ khuấy, vậy mà đâu đâu chén này pound, mà những con tôm bác chén xem ra cũng chén khác gì mấy những con trong thùng. Tôi không rõ nếu chén không vậy có thể giúp bác tăng tuôi thêm vài triệu năm nữa không?

Chuyện tôi qua chợ búa một vòng, tôi nghĩ ai cũng thấy những chén chén một tay người ta thì nhau bóp, nếu chén chén những quả đào, trái xoài đã chín mua để chén một tay người ý, bắt chén vì chén nào khi chúng sẽ bị vứt đi vì bị m đen. Và không biết sẽ có bao nhiêu người tính như vậy. Có thể vì vậy mà sau này tôi thấy nhiều chén Á đông không còn để rau quả bên ngoài mà cho chén vào bọc nylon để tránh bị vấy vạc.

Nói chung tâm lý của nhiều người cái gì của mình là vàng, là ngọc còn của thiên hạ xem như đồ bỏ. Việc này không chỉ ở Việt Nam mà lan sang những chén Mỹ. Nhiều lát tôi nghe người ta kháo nhau đi sắm hàng để mua giầy và sinh bán giầy giá (sale), nhiều người mua nhiều lát và trên tiêng các quầy khác nhau để tránh nhận diện, trong khi tìm đó “On sale” với mục đích để kéo khách hàng đến mua những món khác chén không phải bán giầy và sinh được giá thì trở nên đồ mau sắm tìm.

Tôi còn nhớ có lát năm 2000, người ta đến với việc cúp đi khi chuyển sang thiên niên kỷ mới, người Việt ừn ừn kéo nhau đi mua gạo, nước mắm khi giá đắt lên gấp đôi vì khan hiếm gạo... Chén đó, họ dùng dùng kéo nhau qua các tiệm Mỹ, từ Costco cho đến Sam Club

Những ngườ i khôn ngoan

Tác Giả: Phạm Xuân Phạm

Thứ Hai, 26 Tháng 3 Năm 2012 15:48

Đôi lúc mua gạo. Nhiêu gia đình rủ nhau đi 3, 4 người, có người nh b n bè s p hàng mua dùm m t lúc 20 bao gạo khi n manager ph i h n ch ban đ u ch cho mua 4 bao, sau gi m m i đ u ng i còn 1 bao và h xanh m t khi th y ng i đ u đen v n ti p t c n m n p kéo đ n mua gạo, gi ng nh đ ng t n th đ n n i.

Tôi không rõ r ng, n u tích lũy gạo, mì gói n c m m cho vài năm nh v y, li u h có đ c yên thân khi c n c M thi u th c ph m, hay h cho r ng h khôn h n thiên h , khôn h n c chính ph M đ dân chúng đ i bù l n bù lóc trong khi ch có m i gia đình mình là no đ . H u qu là v chuy n đ i h th ng computer sang thiên niên k m i ch ng có gì m t khi n nhi u gia đình ph i ráng ăn s mì gói dành cho c năm đ gi i quy t s th c ph m h đ tích góp. Có nhà ăn gạo m c, gạo h m hàng m t th i gian dài vì mua quá nhi u và sau đ nh b h c g bán v i giá còn phân n a cho nh ng ng i quen.

Chính v tôi cũng nhi u l n thúc gi c tôi “đ u c” gạo m m khi nghe ngóng đ lu n bên ngoài nh ng tôi ph n đ i và tin r ng chúng ta đ ng m t đ t n c t do v i s đ i u hành c a m t chính ph bi t quan tâm đ n đ i s ng c a dân chúng. M t khi chúng ta đ ch n n i này làm quê h ng thì “h t mu i c n đ i, c c đ ng không... l m tr n”, đó cũng là cách chia s bu n vui v i đ t n c này và t ng b c h c h i nh ng n p s ng v n minh.

Đau đó tôi v n g p nh ng con ng i “khôn ngoan”, h d y đ , quát m ng con cái inh i b ng ti ng Anh ba r i trong ti m ăn, nhà hàng, siêu th . H đ chúng ch y nh y, đ u gi n nh đ ng ... v n tr (daycare), khi n nhi u lúc tôi đ i đ t th m mong là bi t khi nào đ thiên h b t “khôn” đ ng i khác nh không đây?